

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolaev Ghenadie,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Moraru Petru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Șalari Valeri, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Șalari Valeri XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.06.2010 – 07.02.2011 (prima instanță);
2. 17.03.2011 – 21.03.2012 (instanța de apel);
3. 08.10.2012 – 11.12.2012 (instanța de recurs ordinar);
4. 09.01.2013 – 11.12.2013 (instanța de apel);
5. 03.03.2014 – 02.04.2014 (instanța de recurs ordinar);
6. 08.04.2015 – 21.05.2015 (instanța de recurs în anulare);
7. 28.08.2017 – 14.11.2017 (instanța de recurs în anulare).

Asupra admisibilității recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 07 februarie 2011, Șalari Valeri a fost condamnat în baza art. 175 Cod penal la 2 ani închisoare. În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Șalari Valeri, la 11 aprilie 2010, aproximativ la orele 20:00 – 21:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe imașul din satul Pociumbeni, raionul Rîșcani împreună cu fiica sa minoră xxxxx, despre care cu certitudine cunoștea că nu a împlinit vârsta de 16 ani, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, a doborât-o la pământ și a săvârșit față de aceasta acțiuni perverse ce constau în atingeri indecente, cauzându-i totodată conform raportului de expertiză medico – legală nr. 32 „d” din 28 aprilie 2010 vătămări corporale, fără cauzarea prejudiciului sănătății.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Șalari Valeri să fie condamnat conform învinuirii în baza art. 27,171 alin. (3) lit. b) Cod penal la

15 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În argumentarea solicitării apelantul a invocat că instanța de fond incorect a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 175 Cod penal.

A considerat că prima instanță contrar probelor cercetate, greșit a conchis că inculpatul ar fi avut posibilitatea de a săvârși violul părții vătămate, însă el nu a întreprins acțiuni în acest scop, nefiind stabilite circumstanțe care l-ar fi împiedicat să realizeze intenția de viol.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 martie 2012, apelul a fost respins ca nefondat.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele administrate, a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, iar în baza unei analize ample a probelor examinate a dat o apreciere justă, corect încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 175 Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate prin cumulul de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al colaborării lor.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a reținut că motiv al săvârșirii infracțiunii de viol a servit dorința făptuitorului de a-și satisface pofta sexuală, însă în cauză s-au administrat probe suficiente care au demonstrat că inculpatul a avut dorința de a-și satisface pofta sexuală nu prin efectuarea unui act sexual cu victima, dar prin săvârșirea unor acțiuni perverse față de aceasta.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, argumentând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. A menționat că instanța de fond greșit a concluzionat că în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii de viol.

Prin urmare, atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au ținut cont de declarațiile părții vătămate, din care rezultă că inculpatul nu și-a realizat intenția de viol din cauze independente de voința sa, deoarece aceasta a reușit să opună rezistență efectivă, profitând de starea lui de ebrietate.

Prin urmare, fapta săvârșită de Șalari Valeri după caracterul acțiunilor lui reprezintă infracțiune de tentativă de viol prevăzută la art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal și nu acțiuni perverse în sensul art. 175 Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 decembrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea deciziei sale instanța de recurs a indicat că instanțele ierarhic inferioare la calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 175 Cod penal nu au dat o apreciere justă probelor examinate cum ar fi raportul de expertiză medico-legală nr. 32 „d” din 28 aprilie 2010, actul de expertiză nr. 16a – 2012 psihiatrico – legală

ambulatorie din 17 ianuarie 2012, în cumul cu declarațiile părții vătămate minore xxxxx, reprezentantului legal Movilă A. și a martorilor Eșanu D., Carabulea T. și Tutunaru V.

9. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 decembrie 2013 a fost admis apelul declarat de acuzatorul de stat, casată sentința Judecătorei Rîșcani din 07 februarie 2011 și pronunțată o nouă hotărâre prin care Șalari Valeri a fost condamnat în baza art. 27,171 alin. (3) lit. b) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

10. În motivarea soluției adoptate Colegiul penal a constatat că, Șalari Valeri, la 11 aprilie 2010, aproximativ la orele 20:00 – 21:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe imașul din satul Pociumbeni, r-nul Rîșcani împreună cu fiica sa minoră xxxxx, despre care cu certitudine cunoștea că nu a împlinit vârsta de 16 ani, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, a doborât-o la pământ cu scopul de a întreține un raport sexual, însă din cauze independente de voința sa nu și-a dus intenția până la sfârșit, din motiv că partea vătămată eliberându-se din mâinile lui a fugit.

Colegiul penal a conchis că, instanța de fond dispunând reîncadrarea acțiunilor inculpatului din prevederile art. 27,171 alin. (3) lit. b) Cod penal în cele ale art. 175 Cod penal, a dat o apreciere unilaterală probelor cercetate în cadrul ședinței judiciare, ignorând în totalitate un întreg ansamblu de probe, care coroborând și completându-se reciproc cu certitudine dovedesc vinovăția lui Șalari Valeri în comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel a reiterat că, concluzia primei instanțe privind lipsa probelor ce ar dovedi vinovăția inculpatului în tentativa de viol prin constrângere psihică și fizică asupra unei persoane minore în vârstă de până la 4 ani, este pripită și vine în contradicție cu ansamblul probant examinat în cadrul cercetării judecătorești. Mai mult, însăși fapta prejudiciabilă constatată ca fiind dovedită de instanța de fond nu poate fi apreciată ca o acțiune de pervertire, dat fiind faptul că o atare acțiune poate fi comisă doar cu consimțământul victimei.

11. Împotriva deciziei instanței de apel din 11 decembrie 2013 a declarat recurs ordinar inculpatul, care, fără a invoca vre – un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că ilegal a fost condamnat, deoarece nu a comis infracțiunea în baza căreia a fost recunoscut vinovat. A menționat că, a fost învinuit de fiica sa xxxxx, care la rândul său a fost instigată de fosta soție, din motiv de răzbunare.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2014, s-a decis inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

13. În motivarea soluției instanța de recurs a apreciat concluzia instanței de apel privind vinovăția lui Șalari Valeri de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal corectă și întemeiată, ce se bazează pe cumulul

de probe administrate, amplu analizate și just apreciate, iar pedeapsa i-a fost stabilită în strictă conformitate cu prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Totodată, probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

14. Condamnatul a declarat recurs în anulare solicitând casarea deciziei instanței de recurs, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului, recurentul a invocat faptul că nu este vinovat de fapta incriminată, iar intentarea dosarului penal fiind doar o răzbunare din partea fostei concubine Movilă Angela și fiica xxxxx.

15. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2015, s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

16. În motivarea soluției instanța de recurs a constatat că recurentul a solicitat casarea hotărârii judecătorești, cu rejudecarea cauzei neinvocând prevederile art. 453 Cod de procedură penală și fără a specifica vre-un temei prevăzut la alin. (1) al articolului menționat.

Mai mult, Colegiul penal a constatat că recurentul nu a invocat circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea casării hotărârii recurate sau un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se cu desăvârșire argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

17. La 09.08.2017 condamnatul a declarat repetat recurs în anulare solicitând casarea deciziei instanței de recurs, cu stabilirea adevărului.

În motivarea recursului, recurentul a invocat faptul că nu este vinovat de fapta incriminată, iar intentarea dosarului penal fiind doar o răzbunare din partea fostei concubine Movilă Angela și fiica xxxxx.

Mai mult, în probarea celor menționate în recurs a anexat și cererea fiicei sale, prin care aceasta declară că a depus mărturii false fiind influențată de careva persoană.

18. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În sensul art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se bazează pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept, comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii

precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

La fel, conform prevederilor art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă este declarat repetat.

În consecință, dat fiind faptul că recursul în anulare declarat de recurent este unul repetat, fiind declarat a doua oară, acesta urmează a fi declarat inadmisibil, or recursul în anulare declarat anterior a fost depus la 22 ianuarie 2014 asupra căruia instanța de recurs în anulare deja s-a expus prin decizia din 21.05.2015(f.d. 165-170 v.II).

19. Conducându-se de prevederile art. 453 alin. (2), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Șalari Valeri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 aprilie 2014, în cauza penală privindu-l pe **Șalari Valeri XXXXX**, pe motiv că este declarat repetat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **14 noiembrie 2017**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Moraru Petru